

ע"פ 1346/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 1346/17

כבד השופט א' חיות
כבד השופט נ' סולברג
כבד השופט ד' ברק-ארץ

לפני:

פלוני המערער:

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 8.2.2017 בת"פ 15440-05-16 שניתן על-ידי
כבד השופט א' רון

תאריך הישיבה: 23.2.2017 כ"ז בשבט התשע"ז

בשם המערער:

בשם המשיבה:

בשם שירות המבחן לנוער:

מתורגמנית לשפה העברית:

עו"ד רפאל מכתבי
עו"ד רחל זוארץ לוי
הגב' טלי סמואל
גב' סנאה חייג

פסק דין

השופט ד' ברק-ארץ:

1. האם יש מקום להקל בעונשו של קtin שהורשע על-פי הודהתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמורה בין ידיו של שני בקבוקי תבערה? זו הייתה השאלה שהתבקשו להכריע בה.

עמוד 1

2. ביום 26.12.2016 הרשע בית המשפט המחויז לנור בירושלים (ח"פ 15440-05-16, השופט א' רון) את המערער על יסוד הודהתו בעבירה של חבלה בכונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) לפי כתוב אישום מתוקן שהוגש נגדו. לפי עובdotio של כתוב האישום המתוקן, המערער השתתף באירוע של ידיי בקבוק תבערה עבר נידת משטרה שננסעה בכביש המפריד בין רמת שלהה לשכונות שועפפות. בקבוק התבערה הגיעו בכביש, בסמוך לנידת המשטרה, והתלכו.

3. להשלמת התמונה ייאמר כי בגין אותו אירוע הוגש כתוב אישום נגד שני קתינים אחרים (להלן: השותפים), אשר הודיעו במילויים להם על-פיו – ידיי של בקבוק תבערה אחד על-ידי כל אחד מהם. עונשם של האחרים נגזר עוד קודם לכן – על האחד הושת עונש מאסר בן 12 חודשים ועל השני עונש מאסר בן 10 חודשים בגין ימי מעצרם.

4. בשים לב לעונשים אלה ביקש המדינה להשיט על המערער עונש מאסר בן 16 חודשים, אם כי לעומת זאת מלכתחילה היה ראוי להשיט על המערער עונש חמוץ יותר.

5. ביום 8.2.2017 גזר בית המשפט המחויז את עונשו של המערער. בית המשפט המחויז ציין כי בעשותו כן הוא מתחשב בעונשים שהושתו על השותפים, אם כי תוך מתן משקל לכך שהמערער היה בוגר מהם (בחצי שנה בהשוואה לשוטף שעליו הושת עונש מאסר של 12 חודשים וביתר משנה בהשוואה לאחר). בשים לב למכלול הנסיבות קבע אףו בית המשפט המחויז כי המערער ישא בעונש מאסר בן 15 חודשים, בגין ימי מעצרו האחורי סORG ובריח. בנוסף לכך הושת עונש מאסר על תנאי בן ששה חודשים, כשהתנאי הוא שלא יעבור עבירה נוספת לפי סימן ד' לחוק י' לחוק העונשין במשך תקופה של שנתיים, וכן קנס בגין 5,000 שקלים.

הערעור

6. הערעור שבפניינו מכוון כנגד המאסר בפועל שהושת על המערער, תוך הדגשת ההשוואה בין השותפים האחרים, וכן כנגד הקנס (בשים לב לכך שקנס כאמור לא הושת עליהם).

7. בעיקרו של דבר המערער טוען כי נסיבותיו זהות לאלה של השותפים. לטענתו, גם אם הוא מבוגר במספר חודשים מן השוטף שעליו הושתו 12 חודשים, הרי שלמעשה מרודבר בקטינים מאותה שכבת גיל ולכן אין להפרש זה כל ממשמעות. המערער מוסיף וטעון כי בית המשפט המחויז הניח בגין הדין שהוא מהדמויות הדומיננטיות באירוע בשל היותו מבוגר יותר מהאחרים, מבלתי שלעבודה זו ניתן ביטוי בכתב האישום המתוקן. בנוסף, בא-כוחו של המערער מציג כי המערער נעדר עבר פלילי, הביע חרטה על מעשייו, וכי בכתב האישום המתוקן לא נקבע כי המעשים בוצעו על רקע אידיאולוגי.

8. לטענת המדינה דין הערעור להידחות. המדינה עמדה בהקשר זה על כר שלפי כתב האישום המתוקן, למערער יוחס ידיי של שני בקבוק תבערה להבדיל מיידיו של בקבוק תבערה אחד, כפי שנעשה בעניינים של השותפים. המדינה

הוסיפה והצבעה על הפרשי הגיל המסוימים בין המעורבים, ובכלל זה פער של מעלת משנה בין המערער לבין השותף הצער מבין השלושה. בנוסף, המדינה טענה כי המערער הודה במעשים שייחסו לו רק עם תחילת הליך ההוכחות, והגדישה את פוטנציאל הנזק המשמעותי של ידיי בקבוקי תבערה לעבר נידת משטרה.

דין והכרעה

9. לאחר שבחנו את מכלול הדברים עדתנו היא שדין הערוור להידחות בעיקרו, למעט בכלל הנוגע לכנס, שאותו אנו מוצאים לנכון לבטל בנסיבות העניין.

10. לא מצאנו עילה להטער בעונש המאסר שהושת על המערער. בית משפט זה כבר עמד על החומרה היתרה הנודעת לפועלות של ידיי אבנים או חפצים לעבר כל תחבורה במהלך נסיעה (ראו למשל: ע"פ 240/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (11.1.2017); ע"פ 6538 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (5.2.2017) (להלן: עניין פלוני)), ולא כל שכן כshedover בהשלכת בקבוקי תבערה (ראו למשל: ע"פ 13/2337 קואסמה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.9.2013); עניין פלוני, פסקה 12).

11. אף לא סבכנו שההשוויה לעניינים של השותפים מצדיקה את התערבותינו בעונש המאסר בפועל שהושת על המערער בשם לב להבנותו שציינה המדינה (ראו והשו: ע"פ 13/2626 אל צופי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (6.1.2015)). כידוע, ערכאת ערוור לא מתערב בחומרת העונש שהשיטה הערכת הדיוונית אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה ברורה מדיניות הענישה הרואה (ראו למשל: ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.9.2014)), ולא מצאנו שאמת מידת זו מתקיימת במקרה הנוכחי. עם זאת, מכלול מצאנו לנכון לבטל את הכנס שהושת על המערער - בשם לב לטיעון של שוון בענישה, וכן בהתחשב בכך שהעבירה אינה בעלת אופי כלכלי ובכך שבנסיבות העניין לא נגרם נזק בפועל לרוכש.

12. בשולי הדברים נעיר, כי בדיון בעל-פה שנערך בפנינו ציין בא-כוcho של המערער כי הוא לא יוזם פניה מטעם מרשו לוועדת השחרורים לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, הגם שהמעערר השלים שני שליש מתקופת מאסרו, בשם לב לעומת המחייבת הנהוגת, אך נטען, בפניות שעניןינו עונשי מאסר בגין עבירות ביטחוניות. בעניין זה רأינו לעיר, מבלתי לנוקוט עדמה לגופם של דברים, כי אין מקום להניח על הסף שפניה לוועדת השחרורים אינה חלופה אפשרית שיש לשקל בנסיבות שבהם מייחסות לנאים עבירות דוגמת אלה המייחסות לumarur, על אחת כמה וכמה בענינו של קטיין.

13. סוף דבר: הערוור נדחה בעיקרו, בכפוף לביטול הכנס כאמור בפסקה 11 לעיל.

ניתנה היום, ז' באדר התשע"ז (5.3.2017).

שופטת

שופט

שופטת

